

**UCHWAŁA NR XVIII/150/16
RADY MIEJSKIEJ W KROŚNIE ODRZAŃSKIM**

z dnia 30 marca 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Burmistrza Krosna Odrzańskiego.

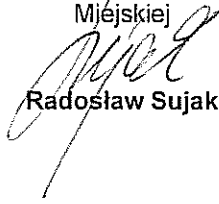
Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o *samorządzie gminnym* (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 i Dz. U. z 2015 r. poz. 1890) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Burmistrza Krosna Odrzańskiego z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej


Radosław Sujak

Załącznik do Uchwały Nr XVIII/150/16
Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim
z dnia 30 marca 2016 r.

Uzasadnienie

W dniu 29 lutego 2016 r. do Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim wpłynęła skarga mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Burmistrza Krosna Odrzańskiego.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na burmistrza jest rada gminy, w przypadku naszego samorządu Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim.

W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, treść skargi przekazano do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej. Po sprawdzeniu zarzutów podnoszonych w skardze i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdzono, co następuje.

W skardze skarżący zarzuca, że w 2013 r. jako osoba bezdomna złożył wniosek o przydział lokalu, który nie został rozpatrzony. Ponadto zwraca uwagę, że złożony kolejny wniosek o lokal socjalny został rozpatrzony jako lokal komunalny, pomimo faktu, że on jako osoba bezrobotna jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy oraz otrzymuje świadczenia z Ośrodka Pomocy Społecznej. Zarzuca zatem, że nie było podstaw do odrzucenia jego wniosku jako niespełniającego kryteriów.

Na podstawie wyjaśnień złożonych przez pracowników Urzędu Miasta w Krośnie Odrzańskim Rada Miejska ustaliła, że w dniu 15 stycznia 2013 r. w tut. Urzędzie Miasta został złożony wniosek skarżącego o wynajem mieszkania z mieszkaniowego zasobu Gminy Krosno Odrzańskie. Wniosek nie został przekazany do rozpatrzenia Społecznej Komisji Mieszkaniowej ze względu na brak podstawowych w nim danych takich jak: adres zamieszkania (lub do korespondencji) oraz wysokość dochodu. Brak adresu spowodował, że nie zastosowano w tym przypadku art. 64 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego i nie wezwano skarżącego do uzupełnienia wniosku, pozostawiając go bez rozpatrzenia.

W dniu 3 grudnia 2013 r. skarżący złożył wniosek o przepisanie komunalnego lokalu mieszkalnego po zmarłym krewnym. W styczniu 2014 r. Urząd Miasta w Krośnie Odrzańskim wystosował pismo przedłużające termin załatwienia sprawy. W dniu 29 stycznia 2014 r. skarżący złożył kolejny wniosek o przyznanie tego samego lokalu komunalnego po zmarłym krewnym. W odpowiedzi na oba wnioski pismem z lutego 2014 r. Urząd Miasta odmówił przepisania lokalu mieszkalnego po zmarłym krewnym uzasadniając to niespełnieniem normy art. 691 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym w stosunek najmu wstępują: małżonek niebędący najemcą, dzieci najemcy i ich współmałżonkowie oraz inne osoby wobec których najemca był zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych oraz osoba, która pozostawała z najemcą we wspólnym pożyciu. Po zapoznaniu się pracowników Urzędu Miasta z materiałem dowodowym ustalono, że skarżący nie spełniał warunków, o których mowa w powołanym przepisie, z uwagi na fakt, że nie należał do zamkniętego katalogu osób. Ponadto wprowadził się do wnioskowanego lokalu po śmierci najemcy.

W dniu 4 marca 2014 r. skarżący złożył niekompletny wniosek o wynajem lokalu nie wskazując, czy ubiega się o lokal socjalny czy komunalny. Jednocześnie do wniosku dołączono oświadczenie o złożeniu brakujących dokumentów w miesiącu marcu 2014 r. Brakujące zaświadczenie o wysokości dochodów dostarczono rok później, dopiero 24 marca 2015 r. W dniu 2 kwietnia 2015 r. wystosowano do skarżącego odpowiedź odmowną uzasadniając nieprzyznanie lokalu znacznym (prawie dwukrotnym w przeliczeniu euro na PLN) przekroczeniem dochodu na jedną osobę w gospodarstwie wieloosobowym, określonego w § 6 ust. 1 uchwały nr X/50/07 Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy. Zgodnie z powyższym przepisem oddanie w najem lokalu na czas nieoznaczony może nastąpić na rzecz osoby, której dochód miesięczny określony w § 5 uchwały przypadający na jednego członka gospodarstwa domowego nie przekracza 100% najniższej emerytury (wynoszącej na dzień 02.04.2015 r. 880,45 zł) w gospodarstwie wieloosobowym i 150% najniższej emerytury w gospodarstwie jednoosobowym.

W dniu 27 stycznia 2016 r. skarżący ponownie złożył wniosek o wynajem lokalu bez określenia jego rodzaju (socjalny czy komunalny) podając brak uzyskiwanego dochodu. Skarżący uzupełnił przedmiotowy

wniosek w dniach 16 i 19 lutego 2016 r. określając, że ubiega się o lokal socjalny. W dniu 26 lutego 2016 r. została udzielona skarżącemu odpowiedź, w której poinformowano, że Społeczna Komisja Mieszkaniowa nie zakwalifikowała wniosku o wynajem lokalu z mieszkaniowego zasobu Gminy z uwagi na brak dochodu umożliwiającego regularne opłacanie czynszu mieszkalnego. Zgodnie z § 5 cyt. wyżej uchwały za dochód uważa się sumę dochodów brutto pomniejszonych o koszty uzyskania przychodu i składki na ubezpieczenia społeczne członków gospodarstwa domowego osiągniętych w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku o najem lokalu. Należy zaznaczyć, że okresowe świadczenie socjalne, o którym pisze skarżący nie mieści się w powyższej definicji.

W skardze skarżący określa się jako osoba bezdomna, zarzucając Burmistrzowi, że wyrzuca bezdomnego z rodziną na ulicę bez praw i skrupułów, tymczasem z posiadanych przez tut. Urząd Miasta informacji wynika, że skarżący dysponuje innym lokalem, który wskazuje jako adres do korespondencji. Ponadto do dnia złożenia skargi nie opuścił zajmowanego bezumownie gminnego lokalu komunalnego, względem którego nie wszczęto jeszcze postępowania eksmisyjnego. Warto również zwrócić uwagę na fakt niemożności dokonania eksmisji, bez orzeczenia prawomocnego wyroku.

W kwestii dotyczącej ugody należy zauważyć, że sprawa została zakończona ugodą, w której stroną pozwaną była Gmina, nie zaś skarżący.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze dotyczących wypowiedzi pracowników Urzędu Miasta w Krośnie Odrzańskim (w tym Zastępcy Burmistrza) ustalono, że zainteresowane osoby nie potwierdzają tego faktu.

Podczas posiedzenia Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim odbytego w dniu 17 marca 2016 r. skarżący powiedział, że podtrzymuje swoje stanowisko, gdyż spełnia warunki przydziału lokalu i będzie walczył o przydział lokalu po zmarłym krewnym. Należy wskazać, że przedmiotowy lokal ma status mieszkania komunalnego, nie zaś socjalnego. Powyższe pozostaje w wyraźnej sprzeczności ze złożonym na piśmie wnioskiem z dnia 27 stycznia 2016 r. (uzupełnionym 16 i 19 lutego 2016 r.), z którego wynika, że ubiega się o lokal socjalny.

Wobec powyższego Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim uznaje skargę za bezzasadną. Niemniej jednak wskazuje się na konieczność wnikliwszego ponownego rozpoznania wniosku skarżącego przez Społeczną Komisję Mieszkaniową pod kątem sprawdzenia wszystkich kryteriów przyznawania lokali z mieszkaniowego zasobu Gminy Krosno Odrzańskie. Ponadto zaleca się Burmistrzowi dokonania weryfikacji obowiązujących procedur przyznawania gminnych lokali, celem usprawnienia prac Społecznej Komisji Mieszkaniowej.

Jednocześnie w myśl art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, organ ma obowiązek pouczyć skarżącego o treści art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, w myśl którego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a osoba skarżąca ponowiła skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadamiania osoby skarżącej.

Podjęcie uchwały nie wywoła skutków finansowych.